

Heste, som i Anledning af den sidste Krig ere anskaffede for Militæretaten, skulle, forsaavidt de ere tjenstdygtige, uden Betaling gaae over til Udredningsdistricterne og fordeles mellem disse efter Hartkornet. Hvormange Heste der paa denne Maade ville være til Disposition er mig ubekendt, men jeg antager, at det er en saa betydelig Mængde, at de 1728 Heste, som skulle udredes af Hartkornet, derved næsten ville blive dækkede. Dette vilde naturligviis være en betydelig Lettelse, naar man betænker, at, dersom man blot vilde beregne en Gjennemsnitspris af omtrent 70 Rbd. for hver Hest, saa vilde dette allerede udgjøre en Byrde paa Hartkornet af omtrent 140,000 Rbd., som strax skulle udredes, foruden den aarlige Vedligeholdelse. Jeg troer, at et saadant Paalæg vil for nærværende Tid være yderst besværligt for Hartkornet, og jeg finder saameget mindre Betænkelighed i at foreslaae, at Hestene udleveres gratis, som dog egentlig den første Udredning af disse Heste bør være en Stats sag, og, om derfor ogsaa de nu ved Armeen værende, i Anledning af Krigen anskaffede Heste ere anskaffede af Statskassen og ikke af Hartkornet alene, saa mener jeg, at der dog i alt Fald ligger en Billighed i, at Staten sjaenker Hartkornet, som fremtidigt paatager sig det hele Underhold af disse Heste, sammes Værdi (Hør!). Skulde imidlertid disse Heste imod Formodning ikke være tilstrækkelige, saa gaaer mit Forslag fremdeles ud paa, at de Heste, som hidtil ere udredede af det privilegerede Hartkorn, de saakaldte Nationalheste, skulle gaae over til Udredningsdistricterne efter Fradrag af de 36 Rbd., som vedkommende Eier er forpligtet til at tilbagebetale. Disse 36 Rbd. tilhøre jo nemlig Staten, og af den samme Grund, hvorfor jeg tidligere antog, at de i Anledning af Krigen anskaffede Heste gratis skulde udleveres Udredningsdistricterne, af den samme Grund antager jeg ogsaa, at de sidstnævnte 36 Rbd. bør falde Udredningsdistricterne tilgode, og saaledes tillader jeg mig at anbefale det af mig stillede Ændringsforslag.

Sørensen: Det af den sidste ærede Taler stillede Ændringsforslag finder jeg ogsaa at være anbefalelsesværdigt og virkelig at være langt bedre end Udskæftets § 6, thi skulde man

opkjøbe Heste paa ny og saa at sige begynde paa bar Bund, som om Staten slet ingen Rytterheste havde, saa kom man jo til at gjøre en langt større Beføstning, end der ifølge dette Forslag vil være at udrede. Hvad der engang er kostet til Statens Brug af de forrige Hestudredere og hvad der er sjaenket til Statens Brug under Krigen af opoffrende Fædrelandskjærlighed, det hører jo unægtelig Staten til, og hører altsaa ogsaa Øverne til, som for Fremtiden skulle bære denne Byrde. Der kan derfor ikke være mindste Ret grund til at ville sælge paany, hvad man har, og lade det betale anden Gang tildeels af de samme Øvere, som have udredet det og af de Samme, som nu skulle deeltage med i denne Byrde. Den allerstimpleste Maade havde jo vistnok været, at det upriviligerede Hartkorns Eier og Brugere, som skulle være med til Deeltagelse i denne Byrde, sit Forpligtelse til at vedligeholde, hvad der var anskaffet, og at sætte Ryt istedetfor, naar det ikke var brugeligt længere, og denne Udredelse maatte saa falde ligeligt paa Hartkornet; derved behøvedes ikke videre Omordning, end, saasnart der skulde stilles nye Heste istedetfor dem, man havde, saa kom denne Udredelse paa Alle. Imidlertid, da dette stillede Forslag, hvorom her er Tale, virkelig efter mit Skjøn indeholder en saadan Opgjørelse mellem de hidtil Pligtige og tilkommende Pligtige til denne Byrdes Udredelse, at de kunde stilles paa ligelig Fod til fremtidig Byrde, saa skal jeg for min Deel stemme derfor.

Da Forhandlingerne vare saavidt fremskredne, blev det efter Begjering af følgende Medlemmer: Jespersen, Frolund, Jørgensen, Hjerrild, Winther, N. Pedersen, Rasmussen, Schroll, Schøler, Clausager, Fenger, Bungen, Tscherning, Hækkerup, Sidenius og With sat under Afstemning, om Forhandlingerne skulde afflutes, men, da der ved den paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning viste sig at være 28 Stemmer for og 31 imod Afslutningen, foretoges, i Øverensstemmelse med den af Formanden i lignende Tilfælde tidligere fulgte Regel et Navneopraab, hvoraf Resultatet, som nedenstaaende Liste udviser, var, at Afslutning blev forkastet med 45 imod 33 Stemmer.